

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **multigate a.s.**, se sídlem Olomouc, Riegrova 373/6, IČO: 25912186, zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem Olomouc, Wellnerova 1322/3C, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 3. 6. 2014, č. j. MF-105633/2013/34-2901-RK

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí ministra financí ze dne 3. 6. 2014, č. j. MF-105633/2013/34-2901-RK se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.317,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Tomáše Vymazala.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) ministr financí zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 27. 9. 2013 č. j. MF-60513/2013/34, jímž byla zrušena žalobci dříve vydaná povolení k provozování loterií a jiných podobných her na adrese Štefánikova 22, Brno – Královo Pole z důvodu jejich rozporu s obecně závaznou vyhláškou Statutárního města Brno č. 18/2011, o regulaci provozu loterií a jiných podobných her (dále jen „OZV č. 18/2011“).

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil žalobce řadu námitek, z nichž dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Předně žalovanému vytkl nesprávnou aplikaci

§ 43 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“). Žalobce dále vytkl žalovanému, že napadené rozhodnutí porušuje ústavní principy, a to zejména princip právní jistoty, ochrany důvěry v právo, ochrany nabytých práv, legitimního očekávání, princip právního státu a princip proporcionality. Zpochybnil přitom nálezy Ústavního soudu ve věcech Klatovy, Chrastava a Františkovy Lázně, polemizoval v žalobě s jejich závěry a žádal, aby soud tyto závěry nerespektoval, přičemž poukázal na aplikační přednost unijního primárního práva. Dalšími námitkami brojl proti vadám v procesu notifikace zákona č. 300/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě popřel opodstatněnost žalobních námitek a setrval na tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

Při ústním jednání před soudem žalobce poukázal na to, že součástí spisového materiálu jsou dvě obsahově různá prvostupňová rozhodnutí, která jsou datovaná stejně, mají stejná čísla jednací a je na nich razítko ověření shody s originálem. Jedno z nich má celkem 6 výroků, druhé jenom 5 výroků. Součástí správního spisu je i usnesení, kterým se v určitém rozsahu řízení o zrušení předmětných povolení k provozování loterií a jiných podobných her zastavuje, protože platnost jednoho z těchto povolení již uplynula. Tato skutečnost dle názoru žalobce zakládá nesrozumitelnost a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí, neboť není zřejmé, k jakému prvostupňovému rozhodnutí se napadené rozhodnutí vztahuje. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je z těchto důvodů nicotné, minimálně však trpí vadami, které jsou vymezeny v § 76 odst. 1 s.ř.s. a ke kterým je soud povinen přihlídnout ex offo. Žalobci bylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 9. 2013, které obsahovalo 6 výroků, přičemž výrokem č. VI. bylo zrušeno rozhodnutí č. j. 34/86016/2010 ze dne 1. 9. 2010. V tentýž den však bylo vydáno a posléze žalobci doručeno usnesení Ministerstva financí ze dne 27. 9. 2013 č. j. MF-60513/5/2013/34, kterým bylo zastaveno správní řízení ve věci zrušení rozhodnutí č. j. 34/86016/2010 ze dne 1. 9. 2010, tedy ve stejné věci, na kterou dopadal výrok č. VI. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Dle žalobce zde existuje překážka věci rozhodnuté, když žalovaný rozhodoval výrokem č. 6 o zrušení rozhodnutí (povolení) ze dne 1. 9. 2010 v situaci, když již bylo o osudu tohoto rozhodnutí pravomocně rozhodnuto, a to rozhodnutím o zastavení řízení ze dne 27. 9. 2013. V uvedeném žalobce spatřuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Současně má za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, neboť žalovaný při vydání prvostupňového rozhodnutí považoval rozhodnutí ze dne 1. 9. 2010 za platné a účinné, přestože z rozhodnutí o zastavení části správního řízení plyne, že toto rozhodnutí již platné a účinné nebylo. Kromě výše uvedeného setrval žalobce na všech námitkách uplatněných v žalobě.

Žalovaný při jednání před soudem setrval na svém procesním návrhu na zamítnutí žaloby, přičemž odkázal na argumentaci obsaženou ve vyjádření k žalobě, jakož i na judikaturu Nejvyššího správního soudu vztahující se k této problematice. Co se týče nově namítaných vad rozhodnutí, má žalovaný za to, že se jedná o zjevnou chybu v psaní. Vzhledem k usnesení ze dne 27. 9. 2013 č. j. MF-60513/5/2013/34 o zastavení řízení muselo být žalobci zřejmé, že výrok č. 6 prvostupňového rozhodnutí je chybou v psaní. Žalovaný soudu předložil k nahlédnutí stejnopis rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který má při

jednání ve svém držení, přičemž bylo soudem zjištěno, že se jedná o verzi mající pouze 5 výroků.

Soud při jednání zamítl návrh žalobce na přerušení řízení za účelem položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie, protože neshledal v dané věci kolizi s unijním právem, která by měla vést k tomu, aby o položení takové otázky uvažoval.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v jeho nesrozumitelnosti. Ta je způsobena existencí dvou rozdílných rozhodnutí správního orgánu I. stupně, k nimž se napadené rozhodnutí upíná, takže není zřejmé, které z nich vlastně potvrzuje. Soud ověřil, že ve správním spise jsou skutečně založeny dvě rozdílné „verze“ rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které obě mají shodné datum vyhotovení 27. 9. 2013, č. j. MF-60513/2013/34, PID: MFCR3XLKHY a obě jsou opatřeny doložkou, že souhlasí s prvopisem (ověřenou kopií). První z těchto verzí má ovšem 6 výroků číslovaných římskými číslicemi, zatímco druhá má jenom 5 výroků (postrádá výrok č. VI. obsažený v první verzi, kterým se zrušuje rozhodnutí č. j. 34/86016/2010 ze dne 1. 9. 2010, týkající se povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry dle § 50 odst. 3 loterního zákona prostřednictvím Centrálního loterního systému, model MAGIC LOTTO, výrobní číslo 464233, 464234 na adrese Štefánikova 22, Brno – Královo Pole).

Existence dvou rozdílných rozhodnutí správního orgánu I. stupně představuje zásadní vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 s.ř.s., k níž by soud musel přihlédnout z úřední povinnosti, i kdyby na ni žalobce v průběhu řízení neupozornil. Správní řád z pochopitelných důvodů neumožňuje správnímu orgánu vydat v téže věci dvě obsahově rozdílná rozhodnutí. Takový postup by byl nepochybně v rozporu s veřejným zájmem na jednotnosti rozhodování správních orgánů, jakož i v rozporu s principem právní jistoty účastníků řízení. Vydání dvou rozdílných rozhodnutí v téže věci je proto nutno kvalifikovat jako podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které nutně má za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Soudem zjištěná existence dvou rozdílných rozhodnutí správního orgánu I. stupně současně znamená, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné, protože z jeho výroku „*Rozklad podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu zamítám a rozhodnutí č. j. MF-60513/2013/34 ze dne 27. září 2013 potvrzuji.*“ není zřejmé, které ze dvou rozdílných rozhodnutí správního orgánu I. stupně založených ve správním spise ministr financí vlastně potvrzuje.

Soud nevešel na obhajobu žalovaného, že se v daném případě jedná toliko o zjevnou chybu v psaní. Zjevnou chybou v psaní jsou překlepy či jiné písařské chyby, jejichž nesprávnost je zjevná s ohledem na ostatní skutečnosti uvedené v textu rozhodnutí. Celý výrok č. VI., jenž se nachází v jedné z verzí rozhodnutí správního orgánu I. stupně založených ve správním spise, za pouhou písařskou chybu v žádném případě označit nelze. Tento výrok je totiž naprosto určitý a srozumitelný, z hlediska své struktury plně koresponduje předchozím pěti výrokům a ani z odůvodnění rozhodnutí není nikterak (tím méně zjevně) patrná jeho nesprávnost.

Existence dvou rozhodnutí správního orgánu I. stupně je podstatnou vadou mající za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, nikoliv však jeho nicotnost. Zákonem či judikaturou dovozené důvody nicotnosti, jako je například nedostatek věcné příslušnosti k jeho vydání, zjevná vnitřní rozpornost či faktická nebo právní neuskutečnitelnost, soud u samotného napadeného rozhodnutí neshledal.

Z popsanych důvodů soudu nezbylo než napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) a § 76 odst. 3 s.ř.s. rozsudkem zrušit. V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

S ohledem na zjištěnou nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí se soud nezabýval zkoumáním důvodnosti jednotlivých námitek uplatněných v žalobě, neboť výsledek tohoto posouzení by na jeho rozhodnutí nemohl mít žádný vliv.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, jsou tvořeny těmito položkami: 1. zaplaceným soudním poplatkem za řízení o žalobě ve výši 3.000,- Kč, 2. náklady souvisejícími s právním zastoupením žalobce advokátem, které jsou tvořeny: a) odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem za celkem dva úkony právní služby v celkové výši 6.200,- Kč (převzetí zastoupení, účast při jednání soudu); sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., 3.100,- Kč, b) dvěma paušálními částkami ve výši 300,- Kč, 3. jízdným advokáta k ústnímu jednání ve výši 637,- Kč (jízdné doloženo kopiemi jízdenek společnosti STUDET AGENCY, k.s.), 4. náhradou za promeškaný čas advokáta za cestu k jednání u soudu a zpět v trvání 12 půlhodin á 100,-Kč, celkem tedy 1.200,-Kč, 5. částkou 1.680,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tak činí 13.317,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.